

Królowo Różańca Świętego, módl się za nami!

Róża różańcowa jest modlitewną wspólnotą 20 osób, z których każda codziennie modli się jedną dziesiątką Różańca świętego według przydzielonej tajemnicy – w ten sposób codziennie odmawiany jest cały różaniec. Istotne jest to, że wszyscy członkowie róży modlą się w tej samej intencji, zmienianej co miesiąc.

„Rozważając bowiem tajemnice różańcowe, patrzymy na misterium życia, męki, śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa oczyma Maryi, przeżywamy je tak, jak Ona w swym matczynym sercu je przeżywała. Odmawiając Różaniec, rozmawiamy z Maryją, powierzamy Jej ufnie wszystkie nasze troski i smutki, radości i nadzieje. Prosimy o to, by pomagała nam podejmować Boże plany i by wypraszała u Syna łaskę potrzebną do wiernego ich wypełniania. Ona – radosna, bolejąca i chwalebna, zawsze u boku Syna – jest równocześnie obecna pośród naszych codziennych spraw” – mówił św. Jan Paweł II.

Historia Żywego Różańca

- Za ojca Różańca św. uważa się św. Dominika (ok. 1171-1221).
- Nazwa „różaniec” wywodzi się ze średniowiecza. Odmawianie różańca porównywano z ofiarowaniem Matce Bożej róż. Stąd modlitwę tę nazwano wieńcem z róż, czyli różańcem (rosarium).
- Już w XI wieku „Reguła benedyktyńska” nakazywała braciom zakonnym codziennie odmawiać 150 razy „Ojczy nasz”, na wzór kapłańskiego oficjum złożonego ze 150 psalmów.
- W XV wieku ukształtowała się obecna forma „Zdrowaś Maryjo”. Zatwierdził ją Pius V w 1566 r. Z czasem do modlitwy „Ojczy nasz” zaczęto dodawać „Zdrowaś Maryjo”. Te dwie modlitwy dały początek różańcowi.
- Ostateczny kształt modlitwy różańcowej ustalił się w XV wieku dzięki dominikaninowi Alanusowi de la Roche (1428-75). To on ustalił liczbę 150 „Zdrowaś Maryjo” na wzór 150 psalmów.
- 7 października 1571 r. w okolicach Lepanto miała miejsce decydująca bitwa morska, w której starły się ze sobą floty chrześcijańska i turecka. Pius V, świadom, Komu zawdzięcza cudowne ocalenie Europy, uczynił dzień 7 października świętem Matki Bożej Różańcowej.
- Papież Klemens XI, rozszerzył święto Matki Bożej Różańcowej na cały Kościół.
- Żywy Różaniec zainicjowała w 1826 r. Paulina Jaricot, a Papież Grzegorz XVI zatwierdził go w 1832r.
- W 1885 r. papież Leon XIII polecił odmawiać różaniec przez cały październik i wprowadził do Litanii Loretańskiej wezwanie: „Królowo Różańca Świętego, módl się za nami!”.
- 1 września 1883 r. Leon XIII ogłosił encyklikę „Supremi apostolatus officio”, którą zapoczątkował serię encyklik o różańcu.
- W latach przygotowania do Soboru Watykańskiego II Jan XXIII wezwał do modlitwy różańcowej w intencji powodzenia tego wydarzenia w Kościele. 29 września 1961 r. wydał list apostolski o różańcu – „Il religioso convegno”.
- Po Soborze Watykańskim II Paweł VI potwierdził, że różaniec jest modlitwą ewangeliczną. Uczynił to adhortacją apostolską „Marialis cultus” (2 lutego 1974 r.).
- 16 października 2002 r. Jan Paweł II opublikował list apostolski „Rosarium Virginis Mariae”, którym ogłosił Rok Różańca Świętego. Dołączył w nim do modlitwy różańcowej tajemnice światła uwzględniające lata publicznej działalności Pana Jezusa.

Codziennosc róż różańcowych

„Widząc, jak miłym Bogu i Matce Najświętszej, a nam pożytecznym nabożeństwem jest Różaniec Święty, starajmy się choć jedną cząstkę codziennie odmówić. Koniecznie: Kto chce, a każdy chcieć powinien, ten znajdzie czas na to” – bł. Ignacy Kłopotowski.

W wielu objawieniach sama Matka Boża wskazała modlitwę różańcową jako najbardziej potrzebną ludzkości. W czasie objawienia w Lourdes w 1858 r. miała długi sznur różańca na ramieniu. W 1877 w Gietrzwałdzie, w 1917 r. w Fatimie, a w ostatnich latach w Medjugorje Matka Boża zachęcała, aby odmawiać różaniec codziennie.

Zgodnie z zamysłem Pauliny Jaricot program duchowy Żywego Różańca obejmuje:

- wypraszenie miłosierdzia Bożego przez wstawiennictwo Maryi, Matki Bożej,
- troskę o wzrost wiary w duszach ludzkich,
- krzewienie modlitwy różańcowej,
- wspieranie misyjnej działalności Kościoła,
- troskę o wierność nauczaniu Kościoła.

Zadania i obowiązki członków Żywego Różańca:

- codzienne rozważanie jednej wyznaczonej tajemnicy (dziesiątki) różańca świętego; opuszczenie tej modlitwy nie sprowadza grzechu ciężkiego,
- udział w comiesięcznym spotkaniu formacyjnym (najczęściej w pierwszą niedzielę miesiąca) połączonym ze zmianą tajemnic (jeśli zdrowie na to pozwala),
- uczestnictwo w życiu sakramentalnym Kościoła: regularne przystępowanie do spowiedzi i Komunii świętej,
- rozszerzanie czci Najświętszej Maryi Panny przykładem życia i działalnością apostołską, zwłaszcza przez krzewienie modlitwy różańcowej,
- odważne stawanie w obronie wiary,
- udział w pogrzebie członka Żywego Różańca należącego do tej samej róży.

Zadania i obowiązki zelatorki (zelatora):

- troszczy się o prawdziwego ducha modlitwy we wspólnocie,
- czuwa nad pełnym składem osobowym róży (20 osób) oraz przeprowadza comiesięczną wymianę tajemnic,
- zachęca członków do gorliwej działalności apostołskiej, także wśród chorych i ubogich,
- utrzymuje stałą łączność między kapłanem odpowiedzialnym za Żywy Różaniec a różą i między różami,
- odwiedza chorych członków róży i zmienia im tajemnice w domu,
- zbiera składki na Mszę świętą, dzieła charytatywnie, misje i inne cele (członkowie składają ofiary pieniężne wg swoich możliwości).

Przywileje i odpusty:

Każdy z członków Żywego Różańca, na podstawie przywileju udzielonego przez Stolicę Apostolską może zyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami w dniu:

- przyjęcia do Stowarzyszenia Żywego Różańca,
- uroczystości Narodzenia Pańskiego (25 grudnia),
- uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego (Wielkanoc),
- uroczystości Zwiastowania Pańskiego (25 marca, chyba że przeniesione na inny dzień),
- uroczystości Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny (15 sierpnia),
- wspomnienia Najświętszej Maryi Panny Różańcowej (7 października),
- uroczystości Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny (8 grudnia),
- święta Ofiarowania Pańskiego (2 lutego).

Tajemnice Różańca Świętego

Tajemnice radosne (poniedziałek, sobota)

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie
2. Nawiedzenie św. Elżbiety
3. Narodzenie Pana Jezusa w Betlejem
4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni
5. Znalezienie Pana Jezusa w świątyni

Tajemnice światła (czwartek)

1. Chrzest Pana Jezusa
2. Objawienie Pana Jezusa na weselu w Kanie Galilejskiej
3. Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia
4. Przemienienie na górze Tabor
5. Ustanowienie Eucharystii

Tajemnice bolesne (wtorek, piątek)

1. Modlitwa Pana Jezusa w ogrójcu
2. Biczowanie Pana Jezusa
3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa
4. Droga krzyżowa
5. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

Tajemnice chwalebne (środa, niedziela)

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa
2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa
3. Zesłanie Ducha Świętego
4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny
5. Ukoronowanie Matki Bożej na Królową nieba i ziemi

Wspólnoty Róż Żywego Różańca w parafii

W naszej parafii jest 12 róż różańcowych, w tym jedna męska. Są one prowadzone przez zelatorki i zelatorów odpowiedzialnych za zmianę tajemnic, kompletność grupy, a także za systematyczne odmawianie całego różańca w intencjach podawanych co miesiąc przez księdza proboszcza dotyczących Kościoła, diecezji i parafii. Pierwsza niedziela miesiąca jest niedzielą zmiany tajemnic. Wszystkie róże mają swoich świętych patronów. Członkowie róż modlą się także za siebie oraz zamawiają Msze św. w intencji żyjących i zmarłych sióstr i braci.

Opracował Andrzej Dyrda